

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Lovforslaget går herefter til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

9) Anden behandling af lovforslag nr. L 90:

Forslag til lov om ændring af lov om boligbyggeri, realkreditlov og lov nr. 138 af 7. marts 1990 om ændring af forskellige lovbestemmelser. (Kvoter for 1991. Ændret finansiering af byggeskader m.v. Ændrede regler om vedtægterne for Boligselskabernes Landsbyggefond. Begrænsning af driftsudgifterne. Uddelegering til kommunerne af behandlingen af den enkelte støttesag m.v.).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 24/1 91. Første behandling 6/2 91. Betænkning 2/4 91. Ændringsforslag nr. 7 og 8 af 3/4 91 uden for betænkningen af boligministeren).

Der var stillet 6 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 2 ændringsforslag af boligministeren.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling**Kirsten Jacobsen (FP):**

Dette forslag, der er de almennyttige bolig-selskabers sådan egen lille finanslov, vil Fremskridtspartiet stemme for. Vi vil også stemme for de af boligministeren stillede ændringsforslag.

Men jeg er nødt til at gøre opmærksom på, at vi gør det med stor ulyst, idet det, boligministeren har lagt frem, formentlig vil være det mindst dårlige, vi kan opnå. Hvis Fremskridtspartiet ikke havde støttet forslaget, så ved vi jo godt, hvilke krav Socialdemokratiet og SF havde stillet regeringen over for, og det havde, når det hele skulle lægges sammen, været dyrere for statskassen.

Det er grunden til, at Fremskridtspartiet, selv om vi er inderligt imod den offentlige støtte til

den almennyttige boligsektor, alligevel støtter lovforslaget.

Sonja Albrink (CD):

Centrum-Demokraterne har i et betænkingsbidrag anført, at vi i CD har visse betænkeligheder ved, at Byggeskedefonden er udgået. Centrum-Demokraterne stemmer for lovforslaget; det er jo med i finanslovaftalen.

CD's betænkeligheder går ud på, at såfremt det i løbet af et par år viser sig, at omlægningen af reglerne for byggeskadefinansieringen indebærer en voldsom huslejestigning, så vil CD igen tage det spørgsmål op med henblik på at få rettet op på den skete udvikling.

Regeringen har under valgkampen givet løfte om, at der ikke vil ske huslejestigning hverken for ejere eller for lejere, og det håber vi at vi i CD kan tage alvorligt. Vi føler, at vi trods alt ikke rigtig har fået svar på i udvalget – selv om vi har kæmpet ret hårdt – om vi kan regne med, at både valgløftet og det, at der ikke vil ske huslejestigninger, vil passe.

Grete Schødt (S):

Socialdemokratiet kan ikke medvirke til gennemførelse af dette lovforslag. Vi påpegede en række forhold ved førstebehandlingen, som vi var stærkt utilfredse med. Vi sagde samtidig, at vi var parat til forhandling, men det har boligministeren åbenbart ikke ønsket. På denne baggrund må vi sige nej til lovforslaget.

På trods af regeringens mange løfter i valgkampen til både ejere og lejere om, at der ikke ville komme huslejestigninger, medfører dette forslag enten direkte eller indirekte huslejestigninger. Vi har under udvalgsarbejdet forsøgt at afdække konsekvenserne, men vi har fået undvigende og upræcise svar, der tydeligt viser svaghederne ved forslaget.

Lovforslaget er ikke bare politisk uacceptabelt. Det er direkte ubrugeligt.

Rammebeløbet beskæres uden forhandling eller forsøg på at se problemstillingen om byggeriets pris og kvalitet i sammenhæng. Den almennyttige sektors ønske om at forhandle spørgsmålet og vilje til at sikre billigere byggeri ignoreres. Regeringen forhandler ikke, den dikterer.

Byggeskadeudbedringen lægges totalt over til Landsbyggefondens. Det vil uvægerligt føre til huslejestigninger eller udskydelse af til-

[Grete Schødt]

trængte vedligeholdelsesarbejder. I et af de seneste svar til udvalget har boligministeren da også nødtvungen måttet erkende dette, selv om man har forsøgt at undgå denne indrømmelse.

Beboerdemokratiet svækkes. Fremover må driftsudgifterne kun stige højst 2 pct. I virkeligheden kan det siges at være et indgreb i de frie overenskomstforhandlinger, fordi lønudgiften til ansatte altså kun må stige 2 pct. eller der skal findes andre besparelser for at opnå dette mål. Det er endnu et eksempel på, at dette forslag er totalt ubrugeligt.

Det skinner tydeligt igennem, at dette lovforslag skal hastes igennem på grund af udmeldingen af boligkvoterne, som et flertal i Folketinget vedtog på finansloven. Vi har stor forståelse for denne udmelding til boligbyggeriet og byggebranchen, men resten af dette lovforslags indhold er ikke tilstrækkelig gennemarbejdet, og det ville tjene boligministeren til fordel at gøre denne indrømmelse.

Socialdemokratiet beklager, at der er et flertal, der vil gennemføre dette lovforslag uden vilje til forhandling eller erkendelse af forslagens mangler. Det lover ikke godt for den brede enighed om boligpolitikken, som vi gerne så etableret, men som kræver helt andre udspil fra regeringen og ikke mindst vilje til forhandling.

Holger K. Nielsen (SF):

I svaret på spørgsmål 2 til L 90 er der en opgørelse over, hvor meget boligbyggeri Boligministeriet forventer i 1991, og deraf fremgår det, at man forventer en nettotilgang på mellem 15.500 og 17.500 boliger. Jeg vil godt gøre Folketinget opmærksom på, at det er et overordentlig lavt tal. Boligbyggeriet er i bund i Danmark i øjeblikket både på det private parcelhusområde, i det private udlejningsbyggeri og nu også i det almennyttige byggeri.

Det synes vi ikke er sagligt begrundet. Regeringen har selv brugt Ølgaardrapporten som udgangspunkt for sin boligpolitiske planlægning. Jeg vil godt gøre opmærksom på, at i Ølgaardudvalget har man lavet nogle beregninger, hvor man har en forudsætning om en nettotilgang på 20.000 boliger årligt – betydeligt over det her nævnte niveau. Selv med en nettotilgang på 20.000 boliger årligt vil boligbehovet først være dækket efter år 2000. Det betyder, at der i den mellemliggende periode faktisk er et

stort udækket boligbehov, behov for nybyggeri. Med dette lave tal vil dette problem blive forøget.

Det er, som om hele den boligpolitiske diskussion nu har som forudsætning, at alle boligproblemer er løst. Jeg ved godt, at der omkring år 2000 vil ske en mætning af boligbehovet. Det ved vi godt alle sammen, men jeg vil godt gøre opmærksom på endnu en gang, at man i øjeblikket står med et efterslæb i forhold til boligbehovet, og at der faktisk vil ske en stigning i den potentielle boligefterspørgsel i de kommende år. Det er de tal, vi har fra Ølgaardrapporten. Det er derfor ikke sagligt begrundet, at man opererer med så lavt et nybyggeri, som tilfældet er her. Det betyder som sagt, at man får en nettotilgang, der ligger betragteligt under det, man forudsatte i Ølgaardrapporten. Derfor ville vi godt have haft en stigning i kvoten for nybyggeriet.

Et vigtigt punkt i debatten om boligbyggeri-loven i år har været den ændrede byggeskadefinansiering. Her lyttede jeg med stor interesse til Centrum-Demokraternes ordfører. Jeg var i valgkampen til adskillige møder med CD, og det, som CD dengang lagde meget stor vægt på, var jo, at der måtte ikke ske huslejestigninger for hverken ejere eller lejere. Det var nærmest en mærkesag for CD. Men sandheden er jo, at denne ændrede byggeskadefinansiering vil give forhøjede huslejer, medmindre man har en idé om, at pengene kommer dumpende ned fra himmelen, og det tror vel ikke engang CD på. Derfor er det da klart, at den ændrede finansiering i sidste ende skal bæres af lejerne. Hvem skulle ellers bære den ændrede finansiering? Derfor vil den ændrede byggeskadefinansiering give højere huslejer. Jeg kan forstå, at CD har forsøgt at mingelere noget igennem, men har været for bundet af finanslovforliget og af samarbejdet med den borgerlige regering. Det er trist, at det i så stor udstrækning går ud over de mange valgløfter, som CD gav under valgkampen. Det synes vi er ganske beklageligt.

Lad mig til sidst nævne et tredje punkt, som vi lægger stor vægt på, og som gør, at vi ikke kan stemme for lovforslag nr. L 90. Det er den begrænsning af beboerdemokratiet, rammen for driftsudgifterne er udtryk for. Vi mener bestemt ikke, at alle udgiftsstigninger i de almennyttige afdelinger er fornuftige. Det siger vi ikke at de er, for der kan godt spares ude om-

[Holger K. Nielsen]

kring, men det må være de menneskers egen af-gørelse. Vi mener ikke, at Folketinget på denne måde skal gribe ind i beboerdemokratiet med på forhånd fastlagte rammer for, hvor meget udgifterne skal stige. Vi mener faktisk, at der måske kunne være belov for at gå den modsatte vej, at man styrkede beboerdemokratiet, så denne her løsning er vi meget kraftigt imod.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal kun gøre en enkelt bemærkning på dette tidspunkt, idet jeg henviser til de bemærkninger, jeg gjorde under førstebehandlingen af nærværende lovforslag. Jeg vil gerne gøre den bemærkning, at med hensyn til rammebeløb og kvoterne for almennyttigt byggeri er det også vigtigt at prøve engang at se dette problem fra boligtagernes synspunkt. Sagen er den, at vi har ledige almennyttige boliger i dag. Sagen er også den, at vi ved, at prisen for byggeri har været faldende i de seneste år. Hvorfor skal de hensyn ikke vises over for de kommende beboere, at de også skal have glæde af en prisnedsættelse, sådan som rammebeløbsreduktionen er udtryk for, og ikke skal skades ved, at kvoten for almennyttigt byggeri er for høj, for jo flere almennyttige boliger der står ledige, jo dyrere er det for de beboere, der bor i de almennyttige boliger. Jeg synes, at man også skal se det fra den modstående synsvinkel, men i øvrigt skal jeg bare henvise til de bemærkninger, jeg allerede har gjort under førstebehandlingen.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Jeg er da enig med boligministeren i, at rammebeløbet er en dobbeltsag, fordi ingen af os er interesseret i at bygge til højere priser, end det er nødvendigt. Af hensyn til huslejen har vi den interesse, men derfor kan det ikke hjælpe, at man blindt skærer ned. Når jeg siger blindt skærer ned på rammebeløbet, mener jeg det alvorligt. Vi har bedt boligministeren om at undersøge, hvordan licitationstilbudene ligger i forhold til de rammebeløb, der har været på de pågældende byggerier. Det ville boligministeren ikke svare på i første omgang, fordi han ikke havde disse oplysninger. Så bad vi boligministeren om at indhente oplysninger hos kommunerne, hvor man har dem, men også her siger boligministeren, at det er der ikke tid til. Derfor kan vi ikke få de oplysninger. Det synes

jeg i allerhøjeste grad er et mangelfuldt svar, men det aller alvorligste er, at boligministeren så har foretaget denne rammebeløbsnedsættelse uden at vide, hvordan licitationstilbudene ligger i forhold til det gældende rammebeløb. Vi er vidende om, at man i projekter i København nu skal i gang med nogle meget alvorlige forringelser af byggeriet, fordi man ikke kan bygge inden for det gældende rammebeløb. Hvordan skal det så gå, når det nu skal skæres yderligere 5 pct. ned? Jeg synes, boligministeren har handlet i blinde og endda med sine svar har dokumenteret, at han har handlet i blinde. Det er utilfredsstillende, og jeg synes også, at det burde være utilfredsstillende for regeringen.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg kan egentlig følge op, hvor hr. Baadsgaard slap, for jeg synes, at det er lidt interessant, når man læser førstebehandlingen, hvor boligministeren selv var inde på spørgsmålet om rammebeløbene, og hvor boligministeren selv giver udtryk for den 6. februar 1991 (Folketingets forhandlinger 1990-91 (2.samling) sp. 1670):

»Dertil vil jeg gerne sige, at den almennyttige boligsektor selv er af den opfattelse, at det er muligt at opføre almennyttigt byggeri væsentligt billigere, hvis man får større frihed med hensyn til udbudsform.«

Derfor har man været nødt til at spørge boligministeren: Hvor ligger den større frihed i det, der kommer her? Der er ikke taget nogen skridt i den sammenhæng. Jeg synes nok, at det er lidt påfaldende at opleve boligministerens tavshed her i dag. Man kan sige, at den vel næsten er larmende, eller også må den være et udtryk for, at man tier og samtykker i forhold til den kritik, der er rejst i relation til dette lovforslag. Det er bemærkelsesværdigt, at det ikke har været muligt på nogen af de tre hovedområder, der er omfattet af lovforslaget, at få nogen form for dokumentation for de indgreb, man vil foretage. Det havde været respektabelt, om man havde sagt rent ud: Det er et ønske om at privatisere og at lave højere huslejestigninger.

Det er svært, når vi f.eks. taler byggeskader, at forstå ministerens argumentation. Det er ikke ret længe siden, vi har set boligministeren deltage i en stor konference om forebyggende

[Lissa Mathiasen]

byfornyelse, og vi kunne også ved førstebehandling høre ministeren tale meget om det meget væsentlige »i at sikre, at æblet ligesom ikke rådner indefra«, og her citerede jeg fra Folketingets forhandlinger (2.samling) sp. 1677.

Det er svært at forstå, når ministeren samtidig i svar på spørgsmål 27 erkender, at med disse omlægninger kommer man faktisk i en situation, hvor man, hvis man skal undgå husleje-forhøjelser, vil tilsidesætte de behov, der er for at lave forebyggende byfornyelse. Jeg forstår ikke boligministeren, og jeg forstår ikke, at regeringen, Centrum-Demokraterne og de øvrige partier kan mene, at det er den rigtige måde, at man nu siger fra over for at foretage denne forebyggende byfornyelse. Jeg føler egentlig, at vi har brug for på det område, lige så vel som vi har brug for det i forhold til 2 pct.-begrænsningen, at få ministerens svar her i dag. Vi har ikke kunnet få det i udvalget. Det må være rimeligt, at vi under anden behandling kan få de saglige bemærkninger frem.

Holger K. Nielsen (SF):

Boligministeren har da fuldstændig ret i, at vi skal arbejde for så lave huslejer som muligt også i den almennyttige sektor, men det er i begrænset omfang, hvad der sker med dette forslag, eller rettere sagt, det sker overhovedet ikke. Når ministeren nævner rammebeløbene, vil jeg spørge: Hvorfor har man ikke i Boligministeriet taget hensyn til den rapport om rammebeløbene, der kom forrige år, hvor man netop beskrev den svaghed ved det nuværende system, at det ikke giver et særlig godt incitament til at få lavere huslejer? Det er jo det, som er problemet ved det nuværende rammebeløbssystem, og så gør man det, at man bare skærer efter grønthøstermetoden, skærer en vis procent. Det synes jeg da ikke er en rimelig måde at behandle det spørgsmål på, især ikke når man i Boligministeriet har arbejdet meget grundigt med det problem, også i samarbejde med kommunerne osv. Var det så ikke mere rimeligt, at man spillede ud med nogle af de forslag, som faktisk kunne betyde et incitament til, at man fik lavere huslejer? Derfor giver jeg ikke meget for ministerens bemærkninger om, at man vil have lavere huslejer, især da ikke når den ændrede byggeskadefinansiering faktisk betyder, at huslejerne vil stige.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

De sidste bemærkninger får mig til at komme med et par yderligere kommentarer. Først om byggeskader, da det jo er ideen med forslaget, at den almennyttige sektor skal være mere selv-bærende. Jeg skal henvise til de besvarelser, jeg har givet i udvalget.

Om rammebeløbene, som flere nu har været inde på og senest hr. Holger K. Nielsen og fru Lissa Mathiasen, vil jeg gerne gøre opmærksom på, som jeg også sagde under førstebehandling, at jeg er meget enig i de synspunkter, hr. Baadsgaard gjorde i en debat i, husker jeg ret, efteråret 1989 om prisfastsættelsen i det almennyttige byggeri. Jeg synes, at det er en meget væsentlig debat, og at det er meget vigtigt at gøre alt, hvad der kan gøres, for at få prisen på det byggeri, som vi her taler om, ned på så lavt et niveau som muligt, naturligvis under skyldig hensyntagen til den kvalitet, som må kræves.

Det er rigtigt, at vi fik en rapport forrige år, og det er rigtigt, at denne rapport og hele den diskussion førte til, at jeg tog initiativ til at holde en konference, som fandt sted her for 2-3 uger siden, hvor alle parter i byggeriet og den almennyttige sektor var inviteret og kom for at diskutere nye veje. Jeg synes, det er en direkte forlængelse af de synspunkter, som er kommet til udtryk fra både hr. Holger K. Nielsen og hr. Baadsgaard på et tidligere tidspunkt, at vi altså ikke bare lader den diskussion ligge, men virkelig tager den op. Det er klart, at resultatet af den konference bør give anledning til en mere principiel diskussion i Boligudvalget med henblik på vore fremtidige muligheder inden for dette område.

Jeg vil gerne gøre opmærksom på, når hr. Holger K. Nielsen henviser til en rapport, der er et par år gammel, at der i prisudviklingen i vores byggeri er sket ganske meget i den periode, der er gået siden. Vi ved, at prisudviklingen i byggeriet i den private sektor har været faldende, fordi konkurrencen har været meget hård. Her er så mit spørgsmål: Hvorfor skal disse lavere priser ikke komme beboerne til gode i den almennyttige sektor? Når vi nedsætter rammebeløbet med disse 5 pct., er det netop et udtryk for, at beboerne i den almennyttige sektor også skal have glæde af den konkurrence-mæssige situation, som har givet bidrag til et dyk inden for sektoren.

[Boligministeren]

Nu skal jeg kun gøre en enkelt bemærkning om beboerdemokratiet: Jeg har ingen intentioner om at indsnævre beboernes bestemmelse og indflydelse, tværtimod. Jeg har en intention om, at udgifterne totalt set må holdes inden for rimelige samfundsøkonomiske rammer. Derfor har vi fremsat et forslag, der begrænser selve stigningsmulighederne i disse aktiviteter. Men inden for disse rammer vil der være mulighed for – og jeg synes endda, at der dér bør være endnu større mulighed for det at udvikle beboerdemokratiet.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Nu synes jeg nok, at ministeren forvirrer lidt i sine svar. Han nævner, at der er sket meget med prisudviklingen, siden betænkningen om rammebeløbene kom. Javel, men det, som var pointen i denne betænkning, var jo, at med det nuværende rammebeløbssystem smitter et fald i priserne ikke særlig meget af på huslejerne. Det er her, man har det dårlige incitamentsystem, at færre udgifter i byggeomkostningerne ikke i særlig stort omfang smitter af på huslejerne. Det var derfor, at man godt ville have en ændring af rammebeløbsforholdene. Derfor synes jeg ikke, at argumentet med, at vi gør dette for lejernes skyld, holder særlig godt. Det er primært på grund af statens finanser, at regeringen godt vil have det; lejerne kommer ikke til at mærke det i særlig stort omfang.

Når vi nu er ved det samfundsøkonomiske, som ministeren også gjorde noget ud af, vil jeg endnu en gang spørge: Hvorfor har regeringen ikke en mere offensiv politik i forhold til kurserne på indeksobligationerne, som skal finansiere det almennyttige byggeri? Problemet er, at man på grund af en manglende afklaring af realrenteafgiften i EF har fået kurserne på de indeksobligationer endnu længere ned, end de har været tidligere. Det giver staten langt, langt større udgifter end det, vi snakker om her. Dér kunne man finde en virkelig besparelse, hvis regeringen aktivt forsøgte at få kurserne op, og det kunne staten godt gøre. Det har vi diskuteret tidligere, og det burde regeringen jo i høj grad tage sig af i stedet for disse nedskæringer.

Ministeren siger, at den almennyttige sektor skal være selv bærende. Hvad mener ministeren med det? Betyder det, at man ligesom selv skal

kunne bestemme driftsudgifterne? Dette forslag om at begrænse driftsudgifterne er netop det modsatte. Der er tale om en centralistisk planøkonomi af allerværste skuffe, som man kun ser i Østeuropa, når man fra staten vil sige: I må kun lade jeres driftsudgifter stige så og så meget. Det er da planøkonomi, hr. minister, er det ikke det? Det stik modsatte er det selv bærende, regeringen snakker om.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Nu hørte vi ministerens svar om rammebeløbsbeskæringen en gang til. Jeg vil godt stille det helt konkrete spørgsmål: Har man fra ministerens side mulighed for at give os en dokumentation, som kan give os belæg for det, som ministeren her kommer med?

Vi har tidligere i svar fra Boligministeriet fået at vide, at man intet kendskab har til licitations-tilbudene i konkrete sager vedrørende opførelse af støttet byggeri. Dermed har man sagt, at man ikke på nogen måde havde argumentation i forhold til, hvorfor man lige skulle skære de 5 pct. Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Er der noget materiale? Hvorfor har vi ikke fået det over? Kan det fremskaffes? Det synes jeg at vi skylder os selv, for det havde været en smule mere sagligt, hvis vi havde fået det sendt over, men jeg forventer at få et svar fra ministeren her.

Så siger ministeren det om den almennyttige sektor, at den skal være selv bærende, altså en privatisering af den almennyttige sektor. Det vil sige, at jeg må formode, at ministeren er enig, når vi så tillader os at drage den konklusion, at det betyder enten højere huslejer, eller at man udskyder forbedringerne af eventuelt nødvendige arbejder, genopretning m.v. Det vil sige, at ministeren åbenbart her i salen i dag til beboerne i den almennyttige sektor siger: Det her er et valg mellem pest og kolera; I kan få højere huslejer, og vil I ikke det, så lader vi stille og roligt den almennyttige sektor forslumme, og så kan vi altså tage fat i den ad åre og gå i gang med byfornyelsen. Det vil sige, at regeringen har ændret politik. Jeg vil godt have ministerens svar på det i dag.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg skal gøre, hvad jeg forventer er en sidste bemærkning i denne diskussion, og bare lige si-

[Boligministeren]

ge til fru Lissa Mathiasen: Skal vi nu ikke falde lidt ned på jorden og tage det lidt roligt? Jeg kan henvise til de svar, jeg har givet om byggeskadespørgsmålet. Med hensyn til spørgsmålet om rammebeløbet: Hvad ønsker fru Lissa Mathiasen af dokumentation? Jeg tror ikke, det er forbigået hverken hendes eller andres opmærksomhed, at der er meget hård konkurrence inden for byggesektoren i Danmark, at denne konkurrence har stået på i ganske lang tid, og at denne konkurrence har bidraget til, at priserne har været faldende på byggeri igennem ganske lang tid. Der behøves ikke meget dokumentation for at vide, at udviklingen har været sådan.

Når fru Lissa Mathiasen beder om konkret dokumentation baseret på licitationsresultater fra en række kommuner landet over indhentet på få dage, må jeg desværre sige, at det har ikke været muligt for os på kort tid at gøre det, men jeg tror, at det er klart for enhver, at der har været tale om en prisudvikling i nedadgående retning, og det, jeg bare i al stilfærdighed gør opmærksom på, er, at jeg også synes, at den almenyttige sektor skal have glæde af den prisnedsættelse, som nu har fundet sted.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Jeg synes, det er yderst beklageligt, at ministeren ikke er i stand til at fremskaffe eksempler på dette område. Det er lykkedes mig at få et enkelt eksempel i hænde, som er meget frisk. Det er fra den 22. marts i år, hvor Københavns Kommune faktisk har haft en licitation over nogle pensionistboliger, der skal ombygges. Her er man i den situation, at man rammer 8 pct. over rammebeløbet. Det er altså et eksempel på, at det ikke er så nemt. Det, der bliver konsekvensen, hvis man nu skal have denne 5 procents reduktion, er faktisk, at man i en lang række af disse ældreboliger, man skal ombygge til moderniserede ældreboliger, som også er til handicappede, ikke kan lave alle de ting, der skal til, for at ældre og handicappede kan plejes. Der kan ikke skaffes ordentlige badeværelser, der kan ikke skaffes plads nok til, at der kan være en ordentlig sygehusseng, så hjemmehjælperne kan få ordentlige vilkår, og der kan ikke skaffes elevatorer i alle boligerne, osv. Det betyder, at man altså får en stærkt forringet udgave af de ældreboliger, som ellers er omfattet af ældreboliglovgivningen. Det synes jeg er meget

beklageligt. Jeg synes, det er vigtigt at få konkrete eksempler på, hvad dette handler om, at vi får de konkrete eksempler frem. Det burde ministeren have skaffet, for det er en del af beslutningsgrundlaget.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Hr. Holger K. Nielsen for en kort bemærkning. Så tror jeg vi nærmer os afslutningen for de korte bemærkninger i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Ministeren har da ret i, at der sker noget i byggebranchen i øjeblikket, som gør, at man nok kan bygge billigere end for nogle år siden. Der er stor krise i byggebranchen, og det er muligt at presse priserne ned. Det er da klart, at ingen kan have interesse i, at byggefirmaer skal kunne profitere på, at staten støtter det almenyttige byggeri. Men problemet er så igen, hr. minister, at den rammebeløbsordning, vi har i øjeblikket, ikke giver dette incitament. Det, vi kritiserer regeringen for, er, at man helt ubevidst har foretaget nedskæring efter grønt-høstermetoden uden at tage hensyn til, at hvis vi skal have løst det her problem, er vi nødt til at have nogle incitamenter, som betyder, at lavere byggeomkostninger også slår igennem i huslejerne. Det er det, vi skal frem til, og det kan så betyde, at man ligesom kan udnytte den situation, der er på byggemarkedet og i byggebranchen i øjeblikket, til at få lavere priser. Det tror jeg faktisk godt man kan få, og det skal vi også have, men det problem løser dette forslag ikke.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 og 2, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 3-5, § 2, således ændret, § 3, ændringsforslag nr. 7 uden for betænkningen, ændringsforslag nr. 6, ændringsforslag nr. 8 uden for betænkningen og § 4, således ændret,

vedtoges uden afstemning

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Anden behandling af lovforslag nr. L 91:

Forslag til lov om ændring af lov om bygnings- og boligregistrering. (Adgang til registrets oplysninger).

Af boligministeren (Svend Erik Hovmand).
(Fremsat 24/1 91. Første behandling 6/2 91. Betænkning 19/3 91).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

Når jeg tager ordet her ved andenbehandlingen, selv om der ikke er stillet ændringsforslag, skyldes det, at der muligvis er et problem også i dette forslag, som vi er nødt til at få løst mellem anden og tredje behandling.

Fremskridtspartiet er helt enig med regeringen i forslaget om at ændre bygnings- og boligregistreringen, og den modernisering, der ligger heri, er vi også helt enige i. Vi var også i sin tid med til at vedtage selve forslaget.

Det har længe været åbenbart for enhver, at oplysningerne, som de findes i dag i BBR-registret, faktisk ikke kunne anvendes til noget. Det fik vi anskuelsesundervisning i, da vi skulle lave finanslovsforlig med regeringen sidste år, for da man ville have belyst problemer om boligydelsens virkninger osv. og man henviste til BBR-registret, fik man at vide, at det ikke kunne anvendes til noget, fordi der eksempelvis var tre gange så mange, som havde petroleumsfyrede kakkelovne, som der stod i BBR-registret.

Det troede vi så at man havde moderniseret, men jeg er kommet i besiddelse af et skema fra Boligministeriet – og det kom først i går, så derfor har jeg ikke kunnet stille spørgsmål om det

– som er udsendt til alle grundejere med udlejningsejendomme i Danmark, og hvor man skal afgive oplysninger til Bygnings- og Boligregistret. I skemaet henviser man til en bekendtgørelse fra 15. december 1980, og hvis man anvender materiale, som er 11 år gammelt, når man indhenter oplysninger, så er der ikke noget at sige til, at de oplysninger, man får, bliver forkerte, og så er der ikke noget at sige til, at BBR-registret ikke kan bruges til noget som helst.

Mit spørgsmål til boligministeren er derfor, om ikke ministeren vil medvirke til, at der hurtigst muligt efter, at vi har vedtaget dette forslag, bliver udarbejdet en ny bekendtgørelse, således at de oplysninger, som nu skal afgives af alle landets grundejere til BBR-registret, ikke skal indhentes efter den gamle bekendtgørelse, men efter en, som er udarbejdet nu i 1991, og som giver os større sikkerhed for, at de oplysninger, vi får, kan bruges til noget.

Jeg synes, det vil være meget uheldigt, hvis vi om et år skal konstatere, at der stadig væk ikke er gjort noget ved BBR-registret, og jeg synes, det er endnu mere beklageligt, hvis vi skal konstatere det på baggrund af en viden, vi havde, inden vi vedtog lovforslaget.

Boligministeren (Svend Erik Hovmand):

Jeg er glad for, at fru Kirsten Jacobsen rejser dette spørgsmål. Jeg vil gerne sige, at efter den gældende bekendtgørelses, § 21, stk. 2, litra c, skal eventuelle markante fejl i de registrerede oplysninger, som måtte konstateres under anvendelsen af ejendomsdataoplysningerne, meddeles til bygnings- og boligregistermyndigheden i den kommune, hvor ejendommen er beliggende. Det er oven i købet forbundet med strafansvar at overtræde denne bestemmelse. Derfor vil disse regler også blive overholdt i fremtiden.

Når det er sagt, vil jeg gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at jeg gerne vil se på, om der er behov for at ajourføre og modernisere den bekendtgørelse, som fru Kirsten Jacobsen henviser til. Det tilsagn vil jeg gerne give her i dag. Hvis der ud over de ting, som jeg her har nævnt, og som jo i virkeligheden er udtryk for, at der skal ske ajourføring af oplysningerne, er behov for yderligere modernisering, vil jeg meget gerne se på det.